

Publicerad 2018-03-13 12:04 av Tomas Brink

- Jag vet inte ens vem han är, så det spelar ingen roll, sa han och gjorde sitt bästa för att ljuga för sig själv.

13 år och en sommar

-Så, hur känns det nu då? frågade jag. Vi satt på sängen i hans rum.

-Känns bra, sa han. Jag var hos en psykolog idag. Hon frågade samma sak.

Jag sa att jag mådde bra. Jag fick gå efter fem minuter.

-Okej, coolt, sa jag med en något sånär påklustrat leende.

Fan vad ont han har. Hela han skriker ju. Ser ni inte det?

Ni vuxna. Ni som ska kunna sånt här.

Ta han i armarna och tvinga honom att prata med er.

Få honom att gråta. Låt han släppa ut all skit som är inlåst i kroppen.

13 år.

13 år är han.

Hela hans liv kommer att präglas av det här.

Det borde ni ha räknat ut.

Solen sken och jag hade inget mer att säga.

Vi gjorde det bästa av den sommaren.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Brink med Poeter.se id #37844 innehar upphovsrätten